

Cu glas blând dar hotărât trasa indicații, obligațiunii și reguli ce trebuiau respectate pentru o bună desfășurare a orelor. Ne-a prezentat cărțile, punându-le într-o lumină divină.

Și astfel am făcut primele semne, primele litere; ne conducea mânuțele firave spre ovalul perfect, spre liniuța dreaptă, sau gura lua mai în joacă mai în serios forme diferite articulând sunete și cuvinte ce aveam să rostim pentru un an de zile.

Timpu trecea ușor an după an și de acum priveam cerul și cunoștințele acumulate dădeau răspunsuri și sensuri vechilor întrebări. De ce se înserează, de ce apar stelele, de unde iese soarele, de ce râul nu curge la deal, de ce cerul se uneste cu pământul, unde, cum, de ce noi oamenii vorbim, avem sentimente?

Acel dascal liniștit, sigur, enigmatic și în același timp un izvor nesecat de cunoștințe, ne ajută să răspundem încet-încet la toate întrebările. Răbdare de fier i-a trebuit pentru a ne face să fim așa cum trebuia. Pete de cerneală pe uniforme, mâini și mai ales pe caiete, stilouri și cărți uitate, minciuni nevinovate pe care nu le putea ascunde copilul de atunci, teme nescrise erau probleme ce trebuia să le rezolve zilnic cu noi. Și cine din generația mea nu își amintește de prima lecție de geografie? De banala întrebare "Ce este linia de orizont"? Unul câte unul ne ridica în picioare și răspunsul nu venea de niciunde. Într-un final un coleg posibil inspirat de manual a dat răspunsul. Palmele ne-au luat foc de la rigla de lemn și unul din răspunsuri la vechile nelămuriri a fost elucidat. De acum știam că dacă

voi alerga până acolo unde se unește cerul cu pământul nu voi ajunge la marginea pământului, nu voi atinge cerul, nu fi mai aproape de stele. Acel om care "le știa pe toate" ne-a inspirat dragostea pentru frumos, pentru cunoaștere, ne-a pus în mâini stiloul mic, în suflete căutarea continuă a dezvoltării misterului și în înfățișarea noastră ordinea, curățenia, respectul de sine și pentru semenii. Ne-a inspirat siguranța și optimismul, dragostea pentru frumos și cunoaștere. Cu voce caldă ne vorbea la o nouă lecție, apoi ne pune să citim aproape în aceeași ordine pe noi, elevii cu dicție bună. Iar după aceea ne pune să citim pe sărite și recunosc, că citind prima, am fost prinsă apoi, neurmărind când ceilalți citeau.

Nu știu sigur dacă am fost prima generație a domnului învățător, dar în dumnealui nu vedeam părintele sau bunicul, ci fratele mai mare și îi întrecea pe toți cu siguranța răspunsului la vreo nelămurire a noastră. Anii s-au scurs și de acum, uniformele ce ne treceau de genunchi în prima zi de școală, abia ne treceau cu o palmă de mijlocelele încă firave. Pantaloni băieților se scurtaseră iar mânecile nu mai erau de acum sumese. Uniformele ne-au fost completate și de cravatele roșii cu dunga tricoloră, noi ne-am schimbat, ne-am maturizat, aveam acces la carte, la frumusețea și misterul ei, iar dumnealui a ramas mereu farul ce ne îndrepta spre țărâm în timpul furtunilor ce ne agitau sufletul. Și parcă atunci nu înțelegeam, uneori bănuiam colegii că ar pârâ, dar acum realizez ce puteri trebuia să

dețină un dascal. Parcă ne urmărea continuu, ne radiografia mintea, înțelegea din priviri ce se întâmpla cu fiecare.

Au fost ani frumoși, care au contribuit la formarea noastră, la ceea ce suntem astăzi, unii realizându-se mai mult, alții mai puțin, dar toți oameni cu puteri nebănuite de mintea copiilor de pe vremea aceea.

A dus de atunci generații și generații, uneori și două clase și chiar patru în paralel. Fiecare a luat drumul lui, mai greu sau mai ușor, dar toți purtăm undeva amprenta, "accesul la orice", pusă de aceea persoană tânără pe atunci, ce se transforma de la "fratele mai mare" în "părintele adoptiv", timp de patru ani pentru fiecare generație. L-am întâlnit în mai multe rânduri, același, puțin transformat de timp, în intelectualul calm și înțelept dar cu ochi vii și pătrunzători încă. Un buna ziua scurt, respectos și un ce mai faceți?...și fiecare trecea mai departe. Sunt sigura că încărcătura sufletească de ambele părți era imensă.

Acum când templele îi sunt presărate cu ghiocci, când menirea ce i-a fost dată a fost dusă la sfârșit, când și ultima generație a dumnealui își va lua zborul spre alte țeluri mai înalte, cer permisiunea de a-i mulțumi în numele colegilor și a generațiilor ce le-a călăuzit prin lumea cunoașterii. Multumim pentru timpul, răbdarea și cunoștințele ce ne-ați împărtășit. Să aveți ani mulți, liniștiți, înfrumusețați de familie, nepoți, prieteni și nu în ultimul rând de foști elevi.

Doris Băsa – Atena, Grecia

MESAGERUL DE COSTEȘTI-NR. 9

Publicație lunară a Primăriei Costești – mai

Informații de la Primăria Costești:

-a fost obținut cel de-al treilea contract cu fonduri europene, mai exact pentru un UTV complet echipat pentru situații de urgență (incendii, dezapezire, sa) prin G.A.L. Horezu

-a fost ispolită fântâna și refăcută troița din Luncă

- au fost refăcute sursele de apă, pe islazurile din Arnota și Stog pentru animale

- au fost date în folosință noile toalete la Școala "Fergile"

-se va începe asfaltarea a 4 km de ulițe prin Programul Național de Dezvoltare Rurală.

Primar – Toma Marius Peștereanu

Domnului învățător, cu dragoste!

Știam că perioada aceea în care cutreieram ore în șir câmpurile ce îmi dezmiardau nările cu mirosul fânului cosit și a prunelor coapte se încheiase. Credeam că serile în care priveam cerul până noaptea târziu, numărând stelele sau ziua, norii ce se transformau

continuu, alergând pe bolta înaltă, vor fi de ordinul trecutului.

Simțeam străngeri de inimă și un fior îmi fulgera corpul mic, subțirel dar puternic în același timp. (continuare în pag. 2)

Ziua Eroilor

În fiecare an de Înălțare la Monumentul Eroilor din centrul comunei sunt comemorați toți cei care au luptat sau au pierit pe front. Se pun flori și se aprind lumânări pentru soldații căzuți pentru dreptate și adevăr, pentru libertate. Elevii Școlii Gimnaziale "Fergile" îndrumați de doamna învățător Floricica Mîndreci au prezentat un scurt program artistic.

Spectacolul a început cu intonarea imnului după care elevii au recitat poezii patriotice și au cântat.

În încheiere elevii Alexandru Ionescu, Edi Istocescu și Vlad Dorobanțu au prezentat o scurtă adaptare a unui fragment din poezia "Sergentul" scrisă de Vasile Alecsandri.

Mai este foarte puțin timp și clopoțelul va suna, din nou, pentru ultima dată, anunțând binemeritata și mult așteptata Vacanță Mare. Pentru colegii noștri mai mari de clasa a VIII-a, sunetul clopoțelului școlii Fergile va încheia cea mai frumoasă și inocentă perioadă din viață-copilăria, dar va deschide un nou orizont - cel al adolescenței. Le urăm tuturor multă baftă la examenul care bate la ușă! (continuare pag.3)

Chiar dacă ne pregătim de vacanță, amintim dintre activitățile la care școala noastră a participat: concursul de matematică de la Școala Gimnazială „Solomon Luca”-Vaideeni; la concursul de gramatică desfășurat la Berbești, au obținut locul 2 - eleva Ilie Petruța și mențiune, elevele Ivan Luiza, Ilea Andrada și Murgu Bianca. Cele două fete, Ilie Petruța și Murgu Bianca vor participa pe 30 mai la Olimpiada Națională de Limba și Literatura Română pentru elevii din mediul rural, care se va desfășura la Suceveni, județul Galați. Le dorim mult succes! Luna mai a fost luna Evaluărilor Naționale ale claselor a II-a și a IV-a, ele finalizându-se la începutul lunii iunie cu clasa a VI-a. Probele au fost destul de solicitante, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice. La nivelul școlii derulăm un proiect inițiat de Inspectoratul Școlar „Stil de viață sănătos” care implică activități ce educă modul de alimentație al copiilor, cooptați fiind elevii claselor a V-a și a VI-a. Școala organizează activități care elogiază munca dascălului, ce se vor desfășura pe 5 iunie, de Ziua Învățătorului. Prin amabilitatea domnului primar, copiii școlii noastre vor

participa, tot în luna iunie, la un spectacol oferit de teatrul Anton Pann în căminul „C.I. Popian” din localitate.

Toate manifestările frumoase ale gândirii și ale activității din viața de elev și de cadru didactic le-am inserat în primul număr al revistei școlii noastre - "Școala, Universul copilăriei", pe care vă invităm să o lecturați.

Ne pregătim intens pentru ultima activitate de parteneriat cu școala „Foleștii de Sus”-Tomșani, pentru faza locală a Concursului "Vâlcea - colț de rai" - concurs care se desfășoară în parteneriat cu Consiliul Județean Vâlcea, Biblioteca Județeană "Antim Ivireanul" și Biblioteca "G-ral Nicolae Ciobanu" - Costești care se incheie pe 10 iunie și pentru serbarea de sfârșit de an școlar.

Director - profesor Simona Maria Popescu, Școala Gimnazială "Ferigile" Costești

LEADERS Academy este rezultatul a 15 ani în care s-a participat activ la formarea liderilor din România. Abordarea neconvențională pe care o propun membrii acesteia și la care sunt provocați tinerii este dedicată liderului contemporan – autentic, mereu în mișcare, inovativ și integru. Gazduit de Hanul Vatra, grupul de tineri a fost aruncat în "Arena leilor" în prezența unui binecunoscut om de afaceri, Dragoș Atanasiu. Tinerii au

acceptat provocările la care au fost supuși.

Printre acestea: o mică idee de afaceri în Târgul din Pietrari și punerea în scenă a unei piese de teatru în 48 de ore.

Astfel am avut și noi parte de un premiu "dulce" și o scurtă excursie la Pietrari. Prietenii bibliotecii au fost încântați și

mulțumesc tuturor tinerilor prezenți acolo, fundației și domnului Alex Gorun. În călătoria noastră ne-au însoțit doi prieteni ai cărții din satul Bistrița: El Khatib Samira și Andrei Șontrop. (Mulțumim doamnelor, Mihaela Cristina Stănilă și Ștefania Peștereanu pentru implicare).

Pe 28 mai sala căminului cultural a fost din nou plină.

În regia minunatului actor Sorin Dinculescu o altă provocare – "Scaunul roșu".

Așa cum v-am spus tinerii au avut la dispoziție 48 de ore să-și învețe rolurile, să-și creeze

decorul și să popularizeze spectacolul. ...Și au reușit!

Mihaela Silvia Măgureanu – Biblioteca Publică "G-ral Nicolae Ciobanu"

Școala - Universul copiilor

Școala este locul cel mai frumos de pe pamânt. La școală îți îmbogățești cunoștințele mult mai mult pe zi ce trece. În fiecare dimineață mă trezesc cu gândul că doamna învățătoare ne va învăța lucruri noi și interesante. Merg la școală cu gândul că, dacă voi învăța, voi ajunge cineva în viață. La școală ma simt de parcă aș fi (în imaginația mea) literele care dansează, cifrele care cântă, cărțile care povestesc povești, creioanele care desenează și culorile care colorează totul. Școala pentru mine este ca un loc sacru.

(din revista școlii)

Desen și text

Ionuț Istocescu, clasa a IV-a

(Continuare din pag.1)

Am luat-o la fugă spre casă, făcându-mi mii de planuri la cum va fi ziua următoare. Mi-o

imaginam ca pe o povară prea grea pentru copilul ce din următoarea zi avea să pășească pragul școlii... M-am oprit în fața șifonierului și priveam uimită uniforma cu pătrățele alb-albastre, șorțulețul cu dunga din dantelă cu cele două buzunare, pantofiorii negri cu bareta și ștrampii albi, ce de a doua zi aveau să mă însoțească patru ani de zile la școală.

"Cine sunt, unde merg, cum va fi???; întrebările rascoleau mintea copilului de atunci făcându-l să se înfioare ușor.

În următoarea zi, îmbrăcată cu așa zisa uniformă, cu părul împletit în codițe, m-a luat mama de mână și cu pasi repezi coboram pe sub rândul cu merice și lăsaseră poalele de greutate, am traversat drumul pietruit din fața porții și mi-am aruncat ochii spre imensitatea și frumusețea ce mă înconjura: pădure în spate, pădure în lateral și muntele veșnic străjer un pic ciuntit și golaș pe alocuri și de o frumusețe rară pe despicătura ce duce spre Prislop. Imagine unică pe care o vânez continuu de atunci dar niciodată nu am mai surprins-o atât de frumos. Un covor multicolor așternut pe munte în jos cu paleta de culori tot mai ruginii spre vale, aurii spre mijloc și verde din ce în ce mai închis spre vârful muntelui. Limbi de foc păreau tufișurile roșu-portocalii în lumina mingii de aur ce făcuse un pas uriaș deja pe bolta senină. Am privit satul, izlazul întins ce se vedea

străjuit încă de verde în înălțimi, partea cealaltă spre Pietreni și spre Ciorobesti. Părea o ascunzătoare uriașă protejată de munte și păduri iar casele, mici castre de unde sufletele de copii se desprindeau pentru a merge la "palatul" micuț dar frumos ce avea să modeleze și să formeze caractere. Ochii furau imagini de jur-împrejur, iar picioarele se stropeau de roua dimineții prin otava de acum crescută.

Ajunsa în curtea școlii, loc de acum știut și îndrăgit din timpul grădiniței, forfota se întetea. Copii și părinți așteptau cu nerăbdare începerea așa zisului careu. După discuțiile și prezentările de rigoare, ne-au anunțat că noi cei din clasa I vom avea învățător pe domnul Ungureanu Ion. Ajunși în sala de clasă ne-am așezat fiecare cum a vrut și a început din nou zarva și mișcarea, alergatul, joaca de la grădiniță. Deodată ușa se deschide și în fața noastră pășește hotărât și zâmbitor un bărbat tânăr, slăbuț, înalt cu părul creț și ochii negri, pătrunzători. Deodată 26 de perechi de ochi s-au îndreptat spre dumnealui și s-a așternut o liniște poate prea mare pentru acel moment. Ne-a zâmbit, ne-a dat bună dimineața și s-a prezentat. Vorbea cu fiecare în parte, ne-a mutat în bănci față și băiat pentru a vorbi mai puțin.

Ușor, ușor, liniștea s-a spart, întrebările curgeau, forfota se întetea din nou. (cont. în pag.4)

